BĂTĂLIA PENTRU STĂVILIREA APELOR SE ÎMPLETEŞTE CU MUNCA DÎRZĂ DE RECONSTRUCŢIE

DE LA TRIMIŞII NOŞTRI

MAI TARI DECÎT OLTUL!

Luni dimineaţa, întreg judeţul Vîlcea era încleştat într-o luptă pe viaţă şi pe moarte cu şuvoaiele dezlănţuite ale Oltului. Notele telefonice, care anunţau pagubele produse de ape, veneau una după alta la comandamentul judeţean. Drumul naţional E 15, care străbate defileul Oltului, a fost acoperit de ape în punctul Lotrişor.

Am pornit imediat spre această zonă. De la Rm. Vîlcea pînă la Călimăneşti, Oltul pusese stăpînire pe zeci de hectare de semănături. În frumoasa staţiune Călimăneşti-Căciulata sute de oameni, mulţi veniţi la odihnă, participau cu însufleţire la marea bătălie împotriva apelor. Baza din Călimăneşti de la I.J.C. Rm. Vîlcea se afla sub apă. Şeful şantierului, ing. Nicolae Şerban dirija cu mult calm lucrările de îndiguire. **„De duminică de la prînz, nu am încetat munca** — ne spune acesta. **Am reuşit să evacuăm toate materialele care ar fi putut fi deteriorate de puhoaie. Toată noaptea, zeci de oameni au lucrat în apa ce le trecea de brîu. Spre cinstea lor, în primele rînduri s-au aflat sportivii. Atletul Aurel Berbecea (de la Dinamo Bucureşti) şi fotbalistul Aurel Maidan (Cozia Călimăneşti) au fost primii dintre cei care au intrat în apă şi au reuşit, pînă în zori, să salveze 50 de tone de ciment. Alături de ei, de un adevărat eroism au mai dat dovadă şi medicii Valeria şi Aurel Orban, directorul liceului din localitate, Mihai Ciobanu, Ilie Drăgoi, Gheorghe Ungureanu, şoferul Alexandru Petriceanu şi mulţi alţii".**

Pornim, spre Cozia. Vechea ctitorie a lui Mircea era asaltată de apele care acoperiseră scările din spatele mănăstirii. Un călugăr bătrîn ne spune că prin 1948 apele Oltului au crescut şi mai mult. Ne mai liniştim. Mai departe, spre Lotrişor. Cu greu reuşim să ne strecurăm prin şirul nesfîrşit de maşini oprite de ape. De la punctul Cîrlige nu mai putem înainta. Am impresia că visez. Valurile Oltului ating 2—3 metri! Parapetul şoselei nu se mai vede. Trimisul special al ziarului „Scînteia tineretului", Vasile Răvescu, încearcă să înainteze pentru a face o fotografie, dar alunecă şi cade în apă. Toţi am înlemnit. Se agaţă, însă, de un pom şi reuşeşte să treacă dincolo de parapet, pe şosea. O fracţiune de secundă şi valurile l-ar fi luat...

La Rm. Vîlcea, aflăm că stadionul Oltul se află sub apă. Aici îl găsim pe prof. N. Dinescu, vicepreşedintele C.J.E.F.S. Vîlcea şi pe ing. Dumitru Cotea, preşedintele secţiei de şah a asociaţiei sportive Oltul. Lucrează, alături de zeci de tineri, la evacuarea materialelor sportive. Popicăria cu 4 piste — una dintre cele mai moderne din ţară — a fost înconjurată cu saci de nisip, uşile au fost zidite ca apa să nu pătrundă.

De la C.I.L. şi pînă la Ostroveni malurile Oltului s-au transformat într-un imens şantier. Un dig lung de 7 km a reuşit să salveze oraşul. De 48 de ore se munceşte fără întrerupere. La Ostroveni găsesc, pe la orele 22, peste 300 de tineri. Sleiţi de puteri continuă să consolideze digul. Sînt elevii Liceului sportiv „Vasile Roaită", ai Şcolii de şoferi profesionişti, muncitori de la Combinatul chimic şi de la I.L.F. Alături de ei, 500 de militari de la U.M. 1741, sub conducerea căpitanului Florentin Văduvescu.

Primul secretar al comitetului U.T.C. Rm. Vîlcea, Ion Udrescu, ne spune că fără ei, nu s-ar fi putut stăvili furia apelor. Mă apropii de căpitanul Florentin Văduvescu. E tras la faţă, cu cearcăne la ochi. Împarte comenzi, în timp ce ajută la transportarea sacilor cu nisip. Cu greu încerc să-l sustrag din această bătălie. **„De cînd au început inundaţiile nu ştiu dacă cineva din unitatea noastră a dormit mai mult de două ore pe noapte. Nici noi nu credeam că sîntem atît de rezistenţi. Într-adevăr şi aici a fost greu. Dar ce am văzut la Mediaş întrece orice închipuire. Trăiesc şi acum acest coşmar de care caut să fug fără să reuşesc".**

Pe la miezul nopţii, am ajuns la punctul 11 Iunie, cel mai periclitat de apele Oltului, care luni dimineaţă intraseră pe străzile Horia şi Cloşca fără să inunde, însă, vreo casă.

La această oră tîrzie, peste 600 de utecişti lucrau la consolidarea zidului. Vicepreşedintele Consiliului municipal Rm. Vîlcea, Ion Cercel, e în primele rînduri. La fel lt. col. Severin Bacu, comandantul unei unităţi militare. Aflăm că peste 1 000 de oameni de la întreprinderile şi şcolile din oraş lucrează aici de peste 48 de ore. **„Pleacă doar la serviciu** — îmi spune secretarul Comitetului judeţean U.T.C. Vîlcea, Constantin Dinculescu — **şi apoi se reîntorc".**

După ora 20, cînd Oltul a atins cota maximă (389 cm!) apele au început să scadă. Oamenii răsuflă acum uşuraţi. Au învins! Toţi se întreabă, însă, dacă aceasta a fost ultima bătălie! S-ar părea că da!

Dan VLAD

LA SLATINA:

MII DE OAMENI VEGHEAZĂ

Sosit în Slatina luni, la o oră de noapte, am fost surprins de la bun început de forfota neobişnuită a străzilor, pe care oameni şi maşini circulau ca la vremea prînzului. Sensul general era spre Olt pe care, între 11 şi 12 noaptea, era aşteptată o viitură foarte puternică, despre care se spunea că ar putea să prăvălească şi malul şi întăriturile. În drum spre Olt era, repet, o adevărată competiţie între camioane, de toate mărcile şi de toate mărimile, încărcate cu oameni şi materiale şi grupuri de pietoni grăbiţi să dea o mînă de ajutor.

La ora 11 mă aflam şi eu la podul Oltului.

Umflat, zvîrcolindu-se şi mugind ca o fiară întărîtată, Oltul nu atinsese încă cota maximă prevăzută.

Viitura cea mare era aşteptată în continuare.

Oamenii lucrau la dig şi aşteptau.

Viitura n-a venit nici la miezul nopţii.

A venit la ora 1. Digul a rezistat. La ora 1, Oltul a atins în dreptul Slatinei cota maximă de 400 cm, cu 80 mai mulţi decît în noaptea de 21 spre 22 mai.

Patru ore şi jumătate mai tîrziu, acest „record" de cotă era — surprinzător — încă o dată depăşit, în prezenţa a mii de oameni care alcătuiau pe mal o adevărată baricadă vie. Unităţi militare, ţărani cooperatori, din Scorniceşti, Priseaca şi Oporelu, lucrau încă înainte de ivirea zorilor la fortificarea şi înălţarea digurilor de protecţie a oraşului.

La ora cînd transmit, s-a anunţat o nouă viitură, în jurul orei 16.

În acest timp munca pe mal are tensiunea unui şantier industrial, zeci de autocamioane, autobasculante, trailere şi buldozere cărînd continuu deşeuri de beton şi mii de saci de polietilenă încărcaţi cu nisip.

Pentru abaterea puhoaielor de apă care ameninţă oraşul o grupă de genişti a dislocat, în grindul din amonte de pod, un canal care a colectat o parte din şuvoaie, reducînd din forţa de şoc a rîului.

Faţă în faţă cu impresionanta mobilizare de forţe omeneşti, Oltul nu poate birui la Slatina!

M. POPESCU

ÎNCĂ 132600 LEI DEPUŞI ÎN CONTUL 2000

Biroul Consiliului municipal pentru educaţie fizică şi sport Bucureşti ne-a adus la cunoştinţă următoarele: „CU OCAZIA ACŢIUNII SPORTIVE CE A AVUT LOC PE STADIONUL REPUBLICII ÎN ZIUA DE 21 MAI A.C. S-A REALIZAT UN VENIT NET DE 132 600 LEI. Toţi aceşti bani au fost viraţi în CONTUL 2 000 pentru ajutorarea celor loviţi de calamităţile naturale. Biroul şi activul Consiliului municipal pentru educaţie fizică şi sport mulţumesc pe această cale tuturor sportivilor care şi-au dat concursul la reuşita programului şi tuturor spectatorilor, celor care, animaţi de un puternic spirit de patriotism, au răspuns acţiunii respective.

FILE DE AGENDĂ

Ora 5. Bucureşti. Soarele loveşte în ferestre după atîtea zile de aşteptare. Chioşcurile de ziare sînt luate cu asalt. Ochii caută cu înfrigurare buletinul meteorologic. Peste tot se anunţă oprirea ploilor. Oamenii răsuflă puţin uşuraţi. Dar gîndul le fuge departe, privirea se înnegurează şi pasul grăbeşte spre locul de muncă. Este nevoie acum ca niciodată de un efort sporit.

Ora 6. Acceleratul Bucureşti—Iaşi s-a pus în mişcare. Străbate cîmpii mustind de apă. Pămîntul soarbe avid tăria soarelui dăruită cu atîta zgîrcenie.

Ora 7,30. Buzău. Nori ameninţători se îngrămădesc pe cer. Pretutindeni se văd oameni lucrînd de zor. Nici un minut nu trebuie pierdut. Nici un bob irosit. Trecem peste apa Buzăului. Se scurge între maluri, dar urmele sale pot fi văzute şi prin împrejurimi.

Ora 8,30. Focşani. În compartiment se urcă cîţiva călători. Discută. Evident despre ape, despre ploile din ultimele zile, despre... Ascult. În localităţile Vrancei cantitatea de apă a depăşit 50 hl pe metru pătrat. Rîurile îşi arată colţii ca fiarele. Oamenii luptă. Siretul, Prutul s-au răzvrătit în albia lor milenară provocînd mari pagube. Vrîncenii fac totul pentru a stăvili furia dezlănţuită a şuvoaielor. S-au produs alunecări de teren care au avariat reţelele de comunicaţii, de alimentare cu energie electrică.

S-au luat măsuri grabnice pentru remedierea stricăciunilor şi prevenirea noilor pagube. Călătorii suiţi la Focşani discută, amintesc nume, fapte. Din vorbele lor, rostite aspru, cu gravitate, răzbate hotărîrea omului care s-a decis să facă totul pentru a trece peste momentele grele.

Ora 10. Tecuci. Aflat pe malul Bîrladului, municipiul n-a fost scutit de urgie. Ploile care au căzut şi aici din abundenţă în ultimele zile au contribuit la ridicarea nivelului rîului. La comandamentul local se înregistrase cota de 426 cm. Deajuns de a trece peste maluri şi de a inunda oraşul şi comunele învecinate. Din datele preliminare pe care le posedăm la ora cînd transmitem aceste rînduri în Tecuci au fost inundate 36 de străzi şi 475 case au fost încercuite de ape, 283 dintre ele fiind avariate. Prin munca neobosită a cetăţenilor au fost evacuate 185 de familii. Cel mai grav afectate de năvala apelor au fost comunele Drăgăneşti şi Munteni şi satele Ţigăneşti şi Negrileşti.

La Munteni — spre exemplu — 237 de case au fost atinse de apă, necesitînd evacuarea a 85 de familii, în timp ce la Ţigăneşti şcoala a fost şi ea cuprinsă de şuvoaie. Mari suprafeţe de teren agricol — peste 4000 ha — sînt la ora actuală inundate, fiind ameninţată întreaga recoltă.

Şoseaua Tecuci. Matca a fost ruptă pe o lungime de 300 m.

Se lucrează cu calm. Toate forţele au fost dirijate în acele puncte unde este nevoie de sprijin.

Soarele străluceşte deasupra Tecuciului, zbicind pămîntul şi facilitînd lucrările de prevenire a noi inundaţii.

În tot oraşul domneşte fierberea pe care am întîlnit-o şi în alte localităţi. Centrele de colectare a îmbrăcămintei şi ghişeele C.E.C. sînt intens populate.

Emanuel FANTANEANU

La Alba Iulia — ruinele rămase în urma invaziei apelor. Dar oamenii nu se lasă înfrînţi. Munca de reconstrucţie a şi început

DE VEGHE, ZI ŞI NOAPTE

(Urmare din pag. 1)

întrerupt de bărbaţi ce domină înălţimea digului dinspre Prut. Aci, pe digul lung de aproape 26 de kilometri, noaptea trecută, biciuiţi de vînt, copleşiţi de beznă, străluminaţi arare de pîlpîitul felinarelor sau slabele lanterne, oamenii au luptat eroic cu besmetica apă, domolindu-i tentativa de a măcina malul, de a surpa pămîntul, pentru a năvăli dincolo.

Ziua nu-i destinată odihnei. Azi, de la gura de vărsare a Prutului în Dunăre, de la Ghimia pînă aproape de Oancea, am văzut mii de oameni, în neostenita lor furnicare anonimă, bătînd parii cu baroasele, în apa uşor încreţită, dar mult lăţită dincolo de vadul ei normal, pînă la poala digului. I-am văzut ţintuind scînduri, completînd cu baloturi de paie, cu saci umpluţi cu nisip, cu rogojini, cu tot ce le stă la îndemînă, numai să stăvilească stihia.

Sînt bărbaţi în toată firea, muncitori şi meşteri din fabricile oraşului, sînt membri ai brigăzilor patriotice, dar mai ales sînt mulţi tineri, ucenici şi studenţi. L-am văzut pe tînărul tractorist Constantin Neagu de la Oficiul de întreţinere funciară şi gospodărire a apelor, pasionat motociclist, mînuindu-şi tractorul S—650 cu o îndemînare de invidiat şi cu veleităţi acrobatice impuse de solul milos al unui dig îngust pe ale cărui rîne înclinate nu ezită să manevreze cu curaj.

Dar cu osebire am văzut brava ostăşime. Flăcăii aceştia vînjoşi fac minuni în opera de apărare a bunurilor ameninţate. Căpitanul Nicolae Ardeleanu, unul dintre comandanţi, mi-a spus: „Fără o bună pregătire fizică, ostaşii noştri nu ar putea făptui tot ceea ce inima îi îndeamnă să facă cu gîndul la ai lor de-acasă. Exerciţiile de la portic, de pe terenurile de sport ale unităţii noastre, îşi arată acum roadele". Sergentul Gheorghe Vass, sătean de prin părţile oraşului Satu Mare, gîndeşte tot aşa. De multe zile orele de somn sînt puţine şi efortul fizic e mare. Dar forţa ostaşului dovedită acum în confruntarea cu greutăţile — este educată, instruită, călită bărbăteşte.

Nu mică ne-a fost surpriza recunoscînd printre statornicii luptători pe acest front dramatic opus furiei apelor, pe lt. colonelul Florian Crăciunel, o „pană" care a încrucişat mănuşile cu Gh. Fiat, cu Fr. Ambruş, cu Mantoma. Acum, fostul boxer duce lupta într-un ring mult mai larg, alături de ostaşi, însufleţindu-i în osteneala de a salva — pentru popor, pentru ei înşişi — miile de hectare de ogoare încă roditoare.

Seara, la Galaţi, e senină. Vîntul năpraznic — pe care oamenii abia ieri îl asemuiau cu Crivăţul — a încetat.

TINERETUL SPORTIV AL PATRIEI RĂSPUNDE PREZENT!

Iată noi informaţii privind contribuţia pe care cluburile şi asociaţiile sportive, sportivii, activiştii sportivi o vor aduce la marea campanie de ajutorare a zonelor sinistrate ale patriei.

PESTE 1 500 000 DIN PARTEA CLUBULUI STEAUA

În vederea ajutorării populaţiei calamitate Biroul consiliului clubului a aprobat reducerea cheltuielilor bugetare pînă la sfîrşitul anului cu **1 035 000 LEI**, fără să fie afectate obiectivele de performanţă.

La dispoziţia C.N.E.F.S., se va pune echipament şi materiale sportive în valoare de **110 000 LEI** pentru asociaţiile şi cluburile care au avut de suferit.

Din donaţiile activiştilor, tehnicienilor şi sportivilor se vor realiza **300 000 LEI**. Echipa de fotbal a contribuit în plus cu **26 800 LEI**.

Suma de **50 000 LEI** primită din partea C.N.E.F.S. drept recompensă acordată pentru ocuparea locului I în întrecerea pe ţară a cluburilor sportive a fost donată.

Vor fi iniţiate numeroase manifestaţii sportive printre care: un mare turneu de fotbal la Bucureşti, cu participarea formaţiilor Ţ.S.K.A. Sofia, Steaua roşie Belgrad, Rapid Bucureşti şi Steaua, o întîlnire de box Steaua — Dinamo, reeditarea finalei campionatului naţional pe echipe, şi altele.

APORTUL DINAMOVIŞTILOR

Clubul sportiv Dinamo Bucureşti şi-a propus următoarele angajamente pentru a veni în ajutorul familiilor sinistrate şi al zonelor calamitate:

— 140 000 lei din contribuţia personală a salariaţilor clubului pînă la sfîrşitul anului (conducerea şi unii antrenori au donat salariul pe o lună);

— 200 000 lei pînă la sfîrşitul anului, din donaţiile sportivilor;

— 50 000 lei din acţiuni şi competiţii sportive;

— 100 000 lei economii din cheltuielile clubului;

— 70 000 lei obiecte de uz gospodăresc, mobilier, veselă, instalaţii sanitare etc.;

— 50 000 lei echipament şi material sportiv pentru cluburile şi asociaţiile sportive din zonele sinistrate;

— 150 000 lei echipament de uz personal pentru sinistraţi.

Biroul consiliului clubului şi organizaţia de partid vor intensifica munca de educaţie cetăţenească şi patriotică a membrilor clubului mobilizîndu-i să răspundă cu eforturi sporite tuturor apelurilor şi acţiunilor destinate sprijinirii familiilor sinistrate şi zonelor calamitate, să nu precupeţească nimic pentru a îndeplini cu pasiune şi devotament toate sarcinile ce le vor fi încredinţate.

CAMPIONII MONDIALI DE HANDBAL LA BUZĂU

C.J.E.F.S. Buzău organizează în ziua de 8 iunie, cu sprijinul Federaţiei române de handbal şi al cluburilor Steaua şi Dinamo, o demonstraţie a lotului naţional ale cărei încasări se vor dona în favoarea sinistraţilor. De pe acum, mii de iubitori ai acestui sport din Buzău şi-au procurat biletul de intrare, dornici să-i vadă la lucru pe marii maeştri ai acestui joc (Penu — buzoian de origine — Gruia, Gaţu, Oţelea, Samungi şi alţii), dar să-şi aducă — în acelaşi timp — modestul obol la alinarea unor suferinţe mari.

DE LA ŞCOALA SPORTIVA „VIITORUL"

Şcoala sportivă experimentală „Viitorul" din Capitală va contribui cu 100 000 lei:

— 10 000 lei contribuţii ale antrenorilor;

— 40 000 lei materiale şi echipament sportiv;

— 50 000 lei economii din buget, fără a se afecta procesul de învăţămînt şi pregătire.

O brigadă a Institutului de Educaţie Fizică

(Urmare din pag. 1)

substanţial la salvarea bunurilor materiale din Insula Mare a Brăilei şi, în primul rînd, pentru salvarea mănoaselor culturi de pe acest mic grînar al ţării".

Înainte de plecare, *prof. Leon Teodorescu*, rectorul Institutului i-a felicitat pe studenţii din brigadă pentru iniţiativa lor patriotică, manifestîndu-şi nădejdea că ei se vor afla printre fruntaşi în munca de stăvilire a apelor Dunării, aşa cum — şi la studiu — s-au aflat printre cei mai destoinici, printre integralişti. Apoi, studentul *Marin Marcel Avram*, organizatorul de partid al anului IV, a dat citire telegramei adresată Comitetului central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu:

„În aceste momente de grea încercare pentru patria noastră, se spune în telegramă, *noi, studenţii Institutului de Educaţie Fizică şi Sport, am hotărît să formăm o brigadă de muncă patriotică pentru a ne alătura întregului nostru popor, care strîns unit în jurul încercatului nostru Partid Comunist, luptă cu calm, cu hotărîre, cu eroism pentru a salva de furia apelor tot ceea ce România socialistă a realizat în drumul ei glorios spre progres şi civilizaţie.*

Vă asigurăm, dragi conducători, că nu vom precupeţi nici un efort, că sîntem hotărîţi să ne facem datoria pînă la capăt, dăruind tot ce este posibil din potenţialul şi tinereţea noastră".

Drum bun şi spor la treabă!

GIURGIU:

UN CONTRA-FLUVIU DE ENERGIE, DE NOBILE SIMŢĂMINTE

Prezenţa Dunării crescute o simţim încă de la Daia. Pe şosea, venind din Capitală, întîlnim — într-o fugă continuă — zeci de autocamioane care, neîntrerupt, transportă materiale pentru consolidarea şi înălţarea digului de protecţie al oraşului Giurgiu. Aici, lupta împotriva apelor este mai directă, mai obişnuită. Prietenia oamenilor cu Dunărea e străveche, cum străveche este şi lupta cu bătrînul Danubiu atunci cînd încearcă să iasă din matcă. Cronicile acestei aprige dispute consemnează, cînd şi cînd, victoria vremelnică a fluviului asupra oraşului. Biruinţele omului, însă, sînt mai numeroase. Izbînda din acest an este pregătită cu calm, minuţiozitate, cu forţă şi hotărîre bărbătească. Un contra-fluviu, ce numără mii de oameni, ridică zi şi noapte digul oraşului Giurgiu. Centura de protecţie împotriva revărsării Dunării se întinde pe o lungime de 2 km şi în curînd va căpăta o cotă de peste 9 metri.

Dar, Dunărea nu se dă uşor bătută. Marţi, nivelul ei atinsese 779 cm. Pe coronamentul digului, însă, colectivele de salariaţi de la întreprinderea Steagul Roşu, direcţia de navigaţie fluvială, şantierele navale Giurgiu, — ostaşi, tineri şi vîrstnici — lucrau neobosit. Am întîlnit în mijlocul acestei forţe colective, muncind fără preget la aşezarea fascinelor, la tasarea pămîntului, zeci de sportivi. Erau rugbyşti, fotbalişti, popicari de la „Dunărea", asociaţie greu lovită prin infiltrarea apelor pe frumosul lor stadion de curînd reamenajat (pagube de zeci de mii de lei). Este, de asemenea, sub ape terenul de fotbal „Veriga", ale cărui vincluri abia se mai văd. Oraşul Giurgiu, prezent cu tot efectivul în marea bătălie cu Dunărea, este în acelaşi timp alături, trup şi suflet, cu cei care au suferit de pe urma inundaţiilor. Către judeţele greu lovite de stihiile naturii au pornit zeci de mii de obiecte de îmbrăcăminte, sute de mii de lei. Frontul de lucru, de luptă se duce în paralel. Cu dîrzenie, cu abnegaţie, se munceşte neîntrerupt la Întreprinderea de prefabricate din beton, aflată de 45 de zile sub apă — care continuă totuşi să producă. Măsuri speciale s-au luat şi la Şantierele navale, la Fabrica de zahăr, afectate, de asemenea, de inundaţii. Concomitent, din portul Giurgiu a plecat spre Insula Mare a Brăilei remorcherul „Lehliu" — comandat de Dumitru Boţoacă, apoi, tot în jos, către Brăila, au plecat alte trei şlepuri. Între timp, neobosiţii cetăţeni ai acestei localităţi dunărene au stocat 3 000 de saci cu nisip, 600 de stîlpi, 800 metri de fascine etc. pentru a fi gata la o nouă încercare a fluviului.

Încadraţi cu deplină dăruire şi energie în acţiunile oraşului, sportivii giurgiuveni răspund — unanim — prezent. Alături de ceilalţi oameni ai muncii, ei s-au angajat să-şi intensifice eforturile pentru a obţine, suplimentar, peste angajamentele asumate în întrecere, cantităţi cît mai mari de bunuri materiale. Contul omeniei, contul 2000, creşte aici la Giurgiu şi prin contribuţia sportivilor care, organizînd diferite întreceri — între un schimb pe dig şi fabrică — depun la CEC sumele încasate, aducîndu-şi astfel modesta contribuţie la refacerea grabnică a tot ce apa năpraznică a distrus.

Vasile TOFAN

„VOM APĂRA CU TOATE FORŢELE BĂRĂGANUL DINTRE APE!"

(Urmare din pag. 1)

cherestea; din port se raportează plecarea ceamurilor cu rogojini, stufit, palplanşe, fascine.

Îi vezi aici, şi mai ales acolo unde se hotărăşte bătălia cu Dunărea, pe activiştii de frunte ai partidului nostru, pe miniştrii diferitelor departamente, generali ai forţelor armate, tehnicieni cu înaltă calificare din diverse sectoare ale industriei, care îşi unesc eforturile, priceperea, puterea de muncă, pentru a pune stavilă stihiilor.

În această viaţă agitată, de front, un om care a uitat de casă, care-şi aminteşte la 24 de ore o dată că trebuie să mănînce, prezent mereu, ascultă, dă dispoziţii, raportează. Este inginerul Ştefan Ilieş, secretar al Comitetului judeţean Brăila al P.C.R., secretar al Comandamentului de luptă împotriva inundaţiilor.

— **În zilele acestea, ne spune tov. Ilieş, am cercetat şi hrisoavele. Aşa am aflat că în 1897 Dunărea a urcat pînă la cota 693 şi că în 1942 a înregistrat 623 cm. La 21 mai anul acesta, ea a urcat pînă la 633 cm, iar astăzi se află la cota 631. Judeţul nostru a fost pregătit împotriva inundaţiilor. Există zeci şi sute de kilometri de diguri, sînt porţiuni unde se iau în fiecare an măsuri speciale. Cine putea însă să bănuiască că furia apelor, debitul lor va fi atît de mare?! Siretul a fost primul care ne-a pricinuit dureri. Apele lui s-au umflat extrem de repede. Timpul care ne-a rămas pentru supraînălţări şi consolidări, pentru a aduce digul la cotele aflate dincolo de prevederi a fost foarte scurt. Cu toate acestea, eroismul, spiritul de dăruire al muncitorilor, ţăranilor şi militarilor, al tineretului a făcut adevărate minuni. În noaptea aceea grea, 4 000 de oameni, mobilizaţi într-o acţiune fără precedent, au aşezat pe dig peste 40 000 de saci cu pămînt, mii de metri cubi de materiale lemnoase, rogojini, fascine, au supraînălţat un dig cu o lungime de peste 14 km. N-a fost însă de ajuns. A doua zi la ora 10 dimineaţa, Siretul a produs o spărtură. Acţiunea de evacuare, ce s-a desfăşurat simultan, era însă pe sfîrşite. Cu ajutorul neprecupeţit al militarilor, au fost duşi în locuri sigure oamenii, majoritatea animalelor şi păsărilor, o serie de bunuri materiale. Apele au năvălit peste trei sate, inundîndu-le complet, distrugînd case, lucruri pe care localnicii le agonisiseră într-o viaţă de muncă, au inundat Staţia de uscat furaje verzi, Fabrica de conserve „Zagna" Vădeni, Centrul de uscare şi selecţionare a seminţelor, cel mai mare I.A.S. de legume din ţară, „Dunărea", cu cele 1 400 ha de legume şi 9 ha de sere legumicole ale sale, au înecat peste 1 000 de animale. În acţiunea de salvare a ultimilor oameni, efectuată cu eroism de militari, unul dintre ei şi-a pierdut viaţa. Au mai fost inundate şi alte localităţi. Bilanţul acestor triste încercări nu este încă complet, dar el ne va indica cu siguranţă pierderi de multe zeci şi zeci de milioane.**

— Acum, toată atenţia, toate energiile sînt concentrate în zona Insulei Mari a Brăilei. Confruntarea decisivă se anunţă a fi între 4—7 iunie, cînd unda de viitură va ajunge lîngă digul de 156 km. Este totul pregătit pentru a se obţine victoria în această decisivă bătălie?

— **Vom apăra cu toate forţele Bărăganul dintre ape, aşa cum este numită zona deosebit de fertilă de 72 000 ha cuprinsă între Dunărea Veche şi Dunărea Nouă, cele două braţe ale fluviului, de fapt zona fostelor bălţi ale Brăilei, pe care hărnicia oamenilor de aici a transformat-o într-o vastă grădină roditoare. După cum aţi putut vedea, peste 10 000 de oameni — muncitori, militari, tineri studenţi — lucrează în continuu la consolidarea şi înălţarea digului, la umplerea fiecărei fisuri. Primul secretar al Comitetului nostru judeţean de partid se află în permanenţă acolo, în frunte cu comuniştii, cu ceilalţi muncitori şi ţărani, cu militarii creează o puternică stavilă împotriva Dunării, care vrea cu tot dinadinsul să-şi recîştige poziţiile pierdute. N-o vom lăsa! Nu ne vom lăsa prădaţi de bunuri de peste 2 miliarde lei!**

STUDENŢII BUCUREŞTENI AU SOSIT LA BRĂILA

La ora 15 au ajuns la Brăila cei 83 de studenţi şi cadre didactice de la Institutul de Educaţie Fizică şi Sport şi de la Institutul Petrol, Gaze, Geologie din Capitală. Ei au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Comitetului judeţean de partid, ai Consiliului popular judeţean, ai Comitetului pentru cultură şi artă şi ai altor instituţii şi organizaţii. Tov. Marius Arghiropol, vicepreşedinte al Consiliului popular al judeţului Brăila, le-a adresat cuvinte de bun sosit şi mulţumiri pentru patriotica lor iniţiativă de a ajuta la salvarea unei importante zone de culturi. S-a arătat tinerilor bucureşteni că eforturile lor se vor uni cu ale celor peste 10 000 de muncitori şi militari ce se luptă cu Dunărea pe Insula Mare a Brăilei. După un scurt popas, studenţii din Capitală au plecat spre punctul Zăton, comuna Mărașu, unul dintre cele mai importante ale digului de 156 km. În cursul serii au sosit în localitate încă 40 studenţi bucureşteni, de la Universitate. Ei vor fi pe Insula Mare peste cîteva ore.